

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμοτος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους συνδρομητὰς ἀπὸ 15 Μαρτίου ἢ διεύθυνσις τοῦ **Μη Χάνεσαι** δωρεῖται τὰ ἐξῆς :

Α'. **Ποιήματα τοῦ Σουρῆ**, Α' και Β' τόμον, πωλούμενα ἀντὶ φρ. 5.

Β'. **Ἀγροτικὰς Ἐπιστολάς** Δροσύνῃ, τιμωμένας ἀντὶ φρ. 2 1)2.

Γ'. **Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Μη Χάνεσαι**, ἔτη δύο, 1881 και 1883. φρ. 2 1)2.

Δ'. Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν Ἐπιφυλλίδων τοῦ **Μη Χάνεσαι**, ὅπου ἐδημοσιεύθη τὸ ὑψαιότατον μυθιστόρημα τοῦ **Μποῆμ**, οἱ **Ἐμποροὶ τῶν Ἐθνῶν**, τιμωμένας φρ. 6,60.

Ε'. **Τορπέλλαι**, δίπρακτος κωμῳδία ὑπὸ Β. Γαβριηλίδου, φρ. 2.

ΣΤ'. **Λουθάροδου Λόγοι περὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ**, μετάφρασις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ Β. Γαβριηλίδου, φρ. 5.

Ζ'. Τὰ μέχρι τοῦδε φύλλα τοῦ **Λυκογιάννη** φρ. 2,80
 Τὸ ὅλον βιβλίον και ἐφημερίδες ἀξίας φρ. 26,40.

Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παρακαλοῦνται ν' ἀποστέλλωσι και δραχμὴν μίαν περιπλέον διὰ ταχυδρομικά.

ΒΟΥΛΗ

Σάββατον—19 Μαρτίου

Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς μᾶς παρίστανται ἀπροσοκῆτως γλυκεῖαι, διὰ τὸν ἀπλούστατον ἴσως λόγον ὅτι εὐρίσκονται περὶ τὴν δύσιν των. Αὐτὸς ὁ φλογερὸς κοινοβουλευτικὸς ἥλιος, συγκείμενος ἀπὸ τόσας ἀκτίνας νομοσχεδίων, ἰσοζυγίων, πολυτελείας, οἰκονομιῶν, ἐπερωτήσεων και

συζητήσεων, διθυράμβων και ὕβρων, γελώτων και κολαφισμῶν, ὁ προξενήσας ἰδρώτας και ἄσθματα, κεφαλαλγίας και παραληρήματα, πλησιάζει μεγαλοπρεπῶς νὰ κρυβῆ ὑπὸ τὸ κυανοῦν ὄρος τῶν προσεγγιζουσῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, και ἀντὶ τῆς πρώτης καυσικότητος περιβάλλεται μελαγχολικὸν τι λυκόφως. Καὶ ὑπὸ τὸ λυκόφως τοῦτο τὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ ὑφίστανται κάπως ἰλλοιώσεις ἐπὶ τὸ συμπαθέστερον, ἀπὸ τῆς ἀκαμψίας τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐφ' ἧς ἐπιπλανᾶται λεληθότως ἀρίστον μεθίδιαμα, μέχρι τῆς φωνῆς τοῦ κ. **Στεφανίδου**, ἧτις προσκτᾶται ἀπαλωτέραν τὴν χροῖαν, ὅπως ἐν ὄρα Μαῖου ἢ φωνῇ τοῦ μουσικοῦ τῶν γρασιδίων, κατὰ τὸν ποιητὴν μας· τοῦ **προέδρου** μας αἱ ὄφρυς ἀποβάλλουσι πολὺ τῆς ἐξόχου αὐτῶν βαρύτητος, και ὁ κῶδων ἐν τῇ χειρὶ του ἐπαφίσει κρουόμενος πρωτακούςτους μελωδικούς ρυθμούς· ὁ **Μάνδαλος** προσβλέπει εἰς τὸν **Δημητρακάκην** ρεμβωδῶς ἐν ἡρήτῳ ἐκφράσει τρυφερὰς μετανοίας. Τοῦ κ. **Ρηγοπούλου** ὁ πονόλαιμος λύεται εἰς καλλικελάδους ὕμνους ὑπὲρ τοῦ καπνοῦ «τοῦ νηπενθοῦς τῶν νεωτέρων χρόνων». Ὁ κ. **Α. Πετιμεζᾶς** παρομοιάζει τὰ νομοσχέδια τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὰ **Ἄτακτα** τοῦ Κοραῖ! τιμητικὴ ἢ παρομοίωσις δι' ἔργα κυβερνήσεως.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ τοῦ κ. Πετιμεζᾶ, μνημονεύομεν ἐνταῦθα και ἄλλην νόστιμον ρῆσίν του, ομιλοῦντος κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τῶν οἴνων και προσενεγκόντος πρὸς κύρωσιν ἐνὸς ἐπιχειρήματός του τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως βουλευτοῦ κ. Καλαμογδάρτου «διότι ἡ συμπολιτεύσις ὁμοιάζει τοὺς μουσουλμάνους, οἵτινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ των δὲν δέχονται τὴν μαρτυρίαν γκιαούρ.»

Παρωδεῖται ἡ σάτυρα ὅλοι **τρελλοὶ τῶν Γελώτων** τοῦ κ. Κόκκου : ὅλοι **καλοὶ!** Ὁ κ. **Μεσσηνέζης**, τὸν ὑποιοῦν δὲν ἐπροφθάσαμεν νὰ ἀκούσωμεν, μανθάνομεν ὅτι ὠμίλησεν ἡρεμώτερον τοῦ συνήθους.

Ἀκούεται και προφητεία χρυσοῦ μέλλοντος : ἔχει τὸν λόγον ὁ κ. **Ζηνόπουλος**, ὅστις ἀπὸ τινος, ὡς φαίνεται, μὲ ἀξιώσεις ἀγωνίζεται. Ἐτελείωσε τοὺς φιλιππικούς του κατὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἴνων, και μεταπηδᾷ εἰς μακρὰς συνταγματικὰς θεωρίας ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ ἀπέναντι τοῦ ἔθνους, και τοῦτο ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνδεχομένης ἀπουσίας τοῦ βασιλέως. «Εἶνε, λέγει, ἀπαραίτητος ἡ συνεχὴς και ἀδιάλειπτος παρουσία εἰς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα. Ἡ πραγματοποίησις τοῦ μέτρου τῆς

ἀναχωρήσεως τοῦ βασιλέως πρέπει μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ μετὰ μεγάλων σκέψεων νὰ γίνεται.» Καὶ ταραττεῖ τοὺς κύκλους τοῦ ἡ μέλλουσα προσωρινὴ μοναρχοῦσα τοῦ κ. Τρικούπη.

Ὅτε διακόπτει ὁ **Στεφανίδης**: Γίνε σὺ πρωθυπουργὸς νὰ τελειώνομε.

Φωνὴ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς. Ὁ ἀρθεῖ ἡ ἀράδα του...

Αὐτὴ εἶνε ἡ χρυσὴ προφητεία.

Ὅλα καλά. Ὁ γνωστὸς ὑπουργὸς τῶν **Ναυτικῶν**, ψιφίζει ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ αὐστηρότης πρὸς τὴν τιμὴν τῆς φουστανέλας του ἀπαλύνεται πρὸ τῶν δελεαστικῶν θελημάτων τῆς Κυβερνητικότητος.

Ἄλλ' ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὁ δῦον ἥλιος τῆς βουλευτικῆς περιόδου χιωματίζει μετὰ τὰ μελαγχολικώτερα χρώματα εἶνε ὁ κ. **Καλλιγᾶς**, δῦον κι' ἐκεῖνος ἥλιος οἰκονομικῆς ἀναμορφώσεως καὶ τῆς ὑπουργικῆς ἐδρας. Σαφῆ ἰδέα τῆς παραστάσεως τοῦ κ. Κολλιγᾶ δύνανται νὰ λάβωσιν, ὅσοι εἶδον ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ *Ἀσμοδαίου* τὴν γελοιογραφίαν του, περὶ τῆς ὁποίας, νεαρὰ δεσποινίς μᾶς ἔκαμε τὴν ἐξῆς ὀξύμωρον παρατήρησιν: «Τὸν εἶδα τὸν καυμένον, ὅπως τὸν ἔχει, καὶ μοῦ ἤρθε νὰ κλάψω».

*

Ἐτελείωσε καὶ ἡ περὶ τῶν οἴνων συζήτησις. Ὑπὸ ἄλλων ἐποψιν, μοῦ ἔρχεται ἡ ὄρεξις νὰ παρομοιάσω τὴν λήγουσαν βουλευτικὴν περίοδον πρὸς μέγα συμπόσιον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται περὶ τὰ ἐπιδόρπια καὶ ἕκαστος ἤδη ἐκφωνηθεὶς λόγος ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν οἴνων ἰσοδυναμεῖ πρὸς φιάλην οἴνου, τὴν ὁποίαν παραθέτει—τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην—ἐκ κοινῆς συνωμοσίας ἕκαστος συμπότης—ρήτωρ, ὅπως μεθύση καὶ κλονίσῃ τὸν συμποσιάρχην, τὴν Κυβέρνησιν ἄλλα τοῦ συμποσιάρχου ἡ κοιλία εἶνε βάραθρον, καὶ, ἀπὸ 406, **111** οἱ πόδες του.

Αἱ ἀνωτέρω τρεῖς γῶραι μοι φαίνονται τρεῖς πτύλοι ἔχοντες ἀνάγκην Σαμψῶν διὰ νὰ πέσωσι.

*

Ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ αὐτὴ ἡ μελιχρότης τῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀτμοσφαιρας ἦτον ὁ πρῶτος ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἀγορεύσας κ. **Κοντογούρης**, διότι ἔφερεν ἐπὶ τοῦ βήματος ὄλους τοὺς μύχθους καὶ τὰς ταιλαιπωρίας προσφάτου ταξιδίου ἀπὸ Πατρῶν, ὅπερ ἐπιτηδες ἐπεχείρησε, τῇ ἐντολῇ τῶν συμπολιτῶν του, διὰ νὰ προφθάσῃ καὶ ὁμιλήσῃ.

Καραμέλαις ἐκ τοῦ κ. Ρηγοπούλου:

— Εὐρέτε ποία εἶνε ἡ μισγάγκεια, κ. Καλλιγᾶ; τὰ νομοσχεδιά σας.

*

Ὅμιλοῦντα, τὸν διακόπτει σκωπτικὴ φωνή: ὁ **Νιαγάρας**...

*

Ρηγόπουλος. Τὸν Νιαγάραν τοῦ κακοῦ, σεῖς τὸν ἐφέρατε.

*

— Ὁ φόρος τῶν 12 τοῖς 0)0 εἶνε ἡ *περικεφαλαία* ὄλου τοῦ βάρους τοῦ τεθέντος ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ!

Κουτρούλης

ΦΑΛΗΡΙΚΟΣ ΑΤΜΟΔΡΟΜΟΣ

Ὁ διευθυντὴς τῶν Ἴπποσιδροδρόμων κ. Βωτὸ εὐφρεσθήθη νὰ μᾶ παρακαλέσῃ, ὅπως ἐκδράμωμεν μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ προκατόχου του κ. Ραδλέ μέχρι Φαλήρου διὰ τῆς νέας γραμμῆς, ἐφ' ἧς μέλλει νὰ κυκλοφορήσῃ Ἴπποσιδροδρόμος δι' ἀτμοῦ ἢ μᾶλλον ἀτμόδρομος. Ἐπεθύμει, ἐπειδὴ ἀνεγράψαμεν ἐκ τοῦ *Σαριβαρῆ* τὰς ἐπισυμβάσας διακοπὰς ἕνεκα δυστυχημάτων προελθόντων ἐκ τοιούτου εἶδος ἀμερικανικῶν λεγομένων σιδηροδρόμων, νὰ κάμωμεν αὐτοψίαν περὶ τοῦ πῶς λειτουργεῖ ὁ ἀτμόδρομος αὐτός, Ἴπποσιδροδρόμος δηλαδή χωρὶς ἄλογα, ἀλλὰ κινούμενος ὑπὸ μηχανῆς, καὶ ἂν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ πρόξενος ἢ ὄχι δυστυχημάτων. Ἐδέχθημεν εὐχαρίστως τὴν πρόσκλησιν, καὶ τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἀφού περιειργάσθημεν τὰς ἀπέναντι τῶν Λουτρῶν τοῦ *Δαμασκηνοῦ* εὐρείας ἀποθήκας μετ' ὀγδοήκοντα περίπου κεινουργεῖς ἀμάζας ἀλυσιδέτους καὶ ἕξ ἀτμομηχανάς, ἐκινήσαμεν διὰ Φάληρον, συνοδοῦς ἔχοντες καὶ τὴν λιάν ἀξιέραστον κυρίαν Βωτὸ μετ' ὅσον ἐξαετῆ τῆς Γεώργιον, καλαμπουρίζοντα ἀπὸ τώρα γαλλο-ελληνικὰ λογοπαίγνια, καὶ τὸν πάντοτε ζωηρὸν καὶ εὐθυμον κ. Ραδλέ.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι διὰ τοῦ βελγικοῦ ἀτμοδρόμου χαράσσεται ὁδὸς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον ὅλος ἰεᾶ, μὴ ἔχουσα οὔτε τὸ ζοφερόν τῆς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ὁδοῦ, οὔτε τὴν μονοτονίαν τῆς ὁδοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου. Ἐκεῖ ποῦ δὲν ὑπῆρχεν εἰμὴ ἐν ἀπλοῦν μονοπάτι τὸ θέρος καὶ βάλτος παχὺς τὸν χειμῶνα, ἡ Ἐταιρία κατεσκεύασεν γραμμὴν, εἰς ἐν μὲν μέγα τμήμα ἀγοράσασα ἡ ἰδίᾳ οἰκίπεδα, ὡς ἀπὸ τῆς Γεφύρας μέχρι σχεδὸν παλαιοῦ Φαλήρου, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Νέον ἐπωφεληθεῖσα τὴν δημοσίαν ὁδόν. Οὕτω κατόρθωσε νὰ διανοιξῇ τὴν γραφικωτέραν γραμμὴν ἐπὶ τοῦ πρασινωτέρου λεκανοπεδίου, μεταξὺ δύο ἀπολαυστικῶν καὶ μεγαλοπρεπῶν ἀπόψεων, μεταξὺ ἀκροπόλεως καὶ τῆς θαλάσσης τῶν δύο Φαλήρων. Τὸ βλέμμα σου περιλαμβάνει τὴν πλατυτέραν ἀθηναϊκὴν ἀγκάλην, ὅπ' οὐδενὸς κωλύματος ἐπιπροσθούμενον. Δεξιᾶ ἔχεις τὸν Ὑμηττὸν, ἀριστερᾶ τὸν Πειραιᾶ, ἀπέναντί σου θάλασσαν. Ὁ ἄνεμος πνέει ἀφθονος, σχεδὸν ὀρηκτικός. Τὸ θέρος ἐν μέσῳ τοῦ μεγαλειότερου καύσιως ἀῆρ οὐδέποτε θὰ λείπῃ. Καὶ ἡ ἀτμοδρομία θὰ γίνεταί δροσερὰ, εὐάερος, ἀνοιχτόκαρδος.

Ὅλη αὐτὴ ἡ ὁδὸς δὲν θὰ χρησιμεύσῃ μόνον ὡς βᾶσις τῶν πλησιεστέρων καὶ δροσερωτέρων διὰ τὰς Ἀθήνας ἐκδρομῶν, χειμερινῶν καὶ θερινῶν, ἀντὶ μικροῦ τιμήματος, δὲν θὰ καταστήσῃ μόνον τὸ παλαιὸν Φάληρον ἐράμιλλον τοῦ νέου, προστιθεμένου οὕτω καὶ ἑτέρου κέντρου εἰς τὰς ψιλὰς, τὰς ξηρὰς, τὰς στεγνὰς Ἀθήνας, κέντρου ἴσως δημοκρατικωτέρου, ἀστικωτέρου, ἀλλὰ καὶ ἀγροτικωτέρου, ὑπὸ τὴν συμπαθητικὴν καλύβην τοῦ Σπύρου Ξηροταγάρου, ἀρίστου ἀλιέως, ἀρίστου κυνηγοῦ, ἀρίστου συντροφίου, ἡ ὁποία καλύβη θὰ γίνῃ βεβαίως ἀστυκὸν ἀνάκτορον, ὡραῖον ἐστιατόριον, καφενεῖον κῆπος, εἰς τὴν μοναδικὴν ἐκείνην κορυφὴν, σκοπιὰν τῆς ὡραιότερας θαλάσσης: ἀλλὰ καὶ ἡ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς γραμμῆς τοῦ ἀτμοδρόμου γῆ θὰ τιμηθῇ καὶ θὰ ὑπερτιμηθῇ, καὶ θ' ἀρχίσουν οἰκοδομαί, καὶ θὰ ἐγκαινισθῇ ἐκεῖ τὸ ὡραιότερον παραθαλάσσιον προάστειον, καταβιβάζον ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἔλκον τὰς Ἀθήνας ἐκεῖ ὅπου τὸ μέλλον τὰς προσκαλεῖ, εἰς τὴν θάλασσαν. Διότι—τὸ πρᾶγμα εἶναι φανερόν—μετὰ εἴκοσιν ἢ τριάκοντα ἔτη ἢ πρέπει αἱ